

6. DOKLADNI LIST

k 7. listu Novic. 1849.

Kdor želi, kako oznanilo v *dokladni list* natisniti in Novicam perdjati, plača za vsako *verstico* z navadnimi srednjimi čerkami 4 kr., če oznanilo le *enkrat* natisniti da; *dvakrat* 5 kr. *trikrat* pa 6 kr. J. Blaznik.

Oznanila

c. k. deželni poglavarstva.

Št. 2277. Razglas (18.) (1)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran novih cenitev po narvikšim patentu od 7. kimovca 1848 v namen prodaje zemljiš z eksekucijo.

Po naznanjenji visociga ministerva notranjih oprav od 26. prosénca t. l. št. 2044 je z visokim ministerialnim ukazom od 17. prosénca 1849 št. 4447 sledeče vsim c. k. apelacijam na znanje dano:

Ker se je toliko dvómb ali cvibljev primerilo, ali se morejo sójne eksekucije po starejih cenitvah, ki niso sedanjim razmérám svetá in zemljiš primerjene, nadaljevati, so s pogledam na postavo od 7. kimovca 1848 in po tej postavi na primerjeno ceno nekdanjih dominikalnih in rustikalnih poséstev, in zavoljo tega, ker mora tudi po sadanjih postavah vsaka cenitev pravo ceno reči razkazati, ki se ima prodati, dali ministri, ki imajo za izgotovljenje postave od 7. kimovca 1848 skerbéti, to razjasnjenje, de se ne smé prihodnjič, razun če vsi pri tej reči deležni v to dovólijo, nobeno poséstvo, kteriga cena se je po v postavi od 7. kimovca 1848 zapovédani odpravi vsih davšin, pravic in dolžnost premenila, po drugi cenitvi prodati, kakor po taki, ktera je po postavi od 7. kimovca in s pogledam na moč te postave storjena.

To se da sploh na znanje.

V Ljubljani 1. Svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 2098. Razglas (17.) (2)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran tačasne naprave zavoljo vojšaskiga vkvartirovanje in priprégo.

De se delžnosti deželanov zastran vkvartirovanja vojšakov in očitnih priprég po sadanjih potrebah razmérijo in de se namreč doslej obstoječe neenakosti v razdelitvi téh dolžnost na posamezne deželane odpravijo, ker imajo vsi enake pravice in enake dolžnosti pred postavami iméti, je visoko ministerstvo notranjih oprav z ukazom od 15. t. m. št. 730, do tistihmal, ko se bo nova postava zastran vkvartirovanja vojšakov in priprég dala, to le za ta čas ukazati sklenilo:

Vojšake v kvartir jemati je prihodnje vsak dolžan, kdor ima v srenji ali soséski svoje prebivališče in po razméri posestva in obertnosti brez razločka lastnost posestnika; zato pa dobiva dozdej po postavi obstoječe plačilo.

Po takim imajo prihodnje tudi grajšine in duhovne pohištva dolžnost vojake v kvartir jemati, ktere doslej niso iméle.

Ravno tako imajo tudi zastran dajanja priprégo prihodnje vsi deželani enako dolžnost. Po takim ima vsak deželan, kdor ima vprégno ali tovrno živino, dolžnost to priprégno in tovrno živino proti primerjénimu poplačilu, kadar je treba v ce-

sarsko službo v priprégo dati; s tem se tudi gospodarjem nekdanjih dominikalnih poséstev dolžnost naloži, priprégo dajati, ktere dozdej niso iméli.

To se sploh na znanje da, de se vsak po tem ravnati vé.

V Ljubljani 28. prosénca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 1857. Razglas (13.) (3)

c. k. ilirskiga poglavarstva.

Zastran določbe poštniga plačila za štacijo pri cesarskih in necesarskih poštnih vožnjah za prvo polovico léta 1849.

Poštno plačilo za vožnjo po pošti pri cesarskih in necesarskih poštah se za prvo polovico léta 1849 v zdoljni Avstrii, na Češkem (Pémskim), Moravškim in v Šlézii, potém v gornji Avstrii z enim goldinarjem; na Tiroljskim in na Primorskem z enim goldinarjem 8 kr.; na Štajarskim z enim goldinarjem in 2 kr.; na Koroškem in Krajnskem z enim goldinarjem 6 kr.; zadnjič v vsi Galicii s štiri in petdesetimi krajcarji za konja in enojno pošto odrajuje.

Plačilo od pokritiga stacijónskiga vozá je za ravno toliko časa s polovico, in tedaj v zdoljni Avstrii, v zgornji Avstrii, na Češkem, potém na Moravškim in Šlézskim z 34 kr., na Štajarskim z 31 kr.; na Koroškem in Krajnskem z 33 kr.; zadnjič v Galicii z 27 kr. za enojno pošto postavljeno.

Mazovina in darila za postiljone ostanejo v vsih imenovanih deželah pri starim.

To plačilo dobí po 1. svečanu 1849 veljavnost.

Ta naprava se da po ukazu visociga ministerstva za kupčistvo, obertištvo in očitne zidarje od 18. prosénca t. l. št. 485 sploh na znanje.

V Ljubljani 26. prosénca 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

Št. 322./P. (19.) (1)

Gospodam voljivcam v krajnskih volitivnih okrogih

Ljubljane, Krajnja, Kamnika, Mirne, in Postójne.

Njih ekselencija, gospod minister notranjih oprav so mi 30. Prosénca št. 392 na znaje dali, de imajo res namen, de se v sedanjih okoljšinah volitve za Frankobrodski deržavni zbor, ki so zastale, berž ko berž storijo in de se ima avstrijsko cesarstvo po mogočósti popolnoma namestovati.

Gospod minister so poglavárstvu ukazali, volitve v vsih še nenaméstovanih volitivnih okrogih brez odloga razpisati, in vsim poslancam, ki so morde še na tako imenovanim urlavbu, ukazati, se brez odloga v Frankobrod podati, in ako bi v to ne imeli volje, svoje namestnike tje poslati.

Na Krajskim so te volitve v Ljubljanskim, Krajskim, Mirniškim in Postojnskim volitvinim okrogu zaostale, in zadéjne kresije jih bodo tedaj naravnale, kar se vsacimu gospodu voljivcu že pred na znanje da.

Že v zadévnih razglasih deželnega predsedništva od 20. in 22. Maliga travnika 1848 št. 735 je bilo opomnjeno, de ni noben predvoljivec ali voljivec prisiljen, se volitve voljivca ali poslanca deželnega storiti; od siljenja, ki se z ustavnimi deržavnimi napravami že tako ne zavná, se tudi zdaj ne more govoriti, temuč le gospodam voljivcam poslancov, ki so bili lanjsko léto v predvolitvah zvoljeni, se ponudi priložnost, se pravica voliti s tem opominjem ponudi, de je v prid cesarstva želéti, de se sedanje volitve opravijo.

Lanjsko léto, ko se je za Frankobrod volilo, je stalo avstrijsko cesarstvo pred večeram silnih in popolnoma zvunajrédnih prekucij, in marsikaj se je zoper te volitve vzdignilo, ker nihče clo nič ni mogel misliti, kako se bodo sklepi Frankobrodskiga deržavniga zbora izšli in kako bi stan avstrijskiga cesarstva sploh zadevati mogli.

Kako se je pa od tistihmal vse premenilo! Cesarstvo je bojé na Laškim, pri Pragi in Dunaji, potem na Ogerskim in Erdeljskim slavno dostalo, gré mu tadať tudi, na Némškim mésto posesti, kakoršno se mu spodobi, ker ima želje, z Némci v priserčni, mirni in koristni zavézi ostati.

De si je ravno v sklepih, ki jih je Frankobrodski deržavni zbor v mescu Kozopersku 1848 storil, poskušnja razodela, nemško avstrijske dežele nase potegniti in jih od družih potratenih dežel cesarstva odtergati, poskušnja, ki je bila tudi zavoljo tega že nevarna, ker je bilo premalo avstrijskih poslancov v Frankobrodskim zboru; je vunder ta poskušnja zdaj iz nemar pušena.

Po tistim času je avstrijsko ministerstvo v svojim programu od 27. Listopada p. l. jasno izgovorilo, de je celi Evropi velika potreba, de Avstrija edina s svojimi deželami ostane, in de sebo te edinosti po enakopravnosti vsih narodov prizadevala, dalje, de se imajo deržavne zvéze cesarstva z nemškimi deželami še le vstanoviti.

De se te zvéze kolikor je mogoče v prid cesarstva doséžajo, je treba in torej želja ministerstva, de se v Frankobrodski deržavni zbor iz vsih avstrijskih dežel, ktere so kakor Krajska že dolgo pri némški zvézi, po mogočosti veliko poslancov pošlje, in če se ta oglas zdaj res na več Krajske volitvine okroge da, se to zgodi prez prikratenja in tudi brez nevarnosti za domačo narodnost, ktera je že po posebnih napravah avstrijskiga cesarstva nepreklicljivo prigrotovljena; — zgodi se, de se v prid avstrijske deržave pri némškim zboru cesarstvo po dostojnih poslancih namestovati more in de se mu imenitno mesto, ktero se mu spodóbi, na Némškim zavarje.

Ti mali opominji nej služijo gospodam voljivcam poslancov v podučenje, de po gosposki zvéjo, zakaj avstrijsko vladarstvo zdaj želi, de se volitve napravijo, ktere so zaostale.

Več podučnja, zakaj vladarstvo to želi, nej si vsak gospod voljivec iz časopisov iše.

Dan volitve bo zadevna kresija določila in vsacimu gospodu voljivcu o pravim času na znanje dala.

V Ljubljani 8. Svečana 1849.

Leopold grof Welsersheimb,
deželni poglavar.

(22.)

Oznanilo.

(1)

Dobra cerkvena ura je v Vodiški fari pri Šinkov turnam na prodaj; četertinke (firtelce) ne bje, in se dobi za 40 gold., in podpisani je za 2 leta porok.

G. P. urar.

(20)

Oznanilo

(1)

novih, vsim slovincam važnih bukvíc.

Iskreli rodoljub, gosp. Peter Kozler, od kteriga imamo zemljovid (Landkarte) vsih slovenskih deželà v slovenskim jeziku pričakovati, je dal v nemškem jeziku bukvíce na svitlo pod napisam: Das Program der Linken des öst. Reichstages, mit Rücksicht auf Slovenisch- und Italienisch-Oesterreich, v kterih očitno pokaše in terdno spriča, kteri kraji na Koroškim, Štajerskim, Teržaskim in Goriškim so slovenski; in s tem dokazkam načert, ki ga je levica deržavniga zbora na svitlo dala, overže.

Bukvar v Ljubljani gosp. Lercher prodaja te vsacimu Slovincu imenitne bukve po 12 krajc.

Dobro bi bilo, ko bi gosp. Kozler te bukvíce tudi med poslance razdelil, kakor je gosp. Dr. Wildner svoje pod napisam: die Nationalitäten-Frage in Oesterreich; und zwar erstlich die Sprachenfrage, kterih smo 1 iztis po prijaznosti gozp. Dr. Ovjača dobili, v kterih gosp. Wildner na tanko razlaga: kako nej bi se jeziki — po enakopravnosti — v začetne in višji šole, v pisarnice, v armado, narodno stražo i. t. d. vpeljali. Ker smo te bukve ravno dobili, de bi mogli čez nje soditi.

(21.)

Nove bukve.

(1)

Ravno zdaj je pri J. Lerherju, bukvárju v Ljubljani na svitlo prišlo, in se tudi pri J. Geigerju v Celji na prodaj dobi.

Katekizem,

kteri učí

prešiče pleméniti, rediti in debeliti, meso in plečéta prekajvati, in bolézni prešičev spoznavati in zdraviti.

Za kmetovavce in kmetijske šole.

V nemškem spisal skušen kmetovavec.

Po priporočenji c. k. kmetijske družbe v Ljubljani poslovenjen.

Te bukve imajo 119 strani, in veljajo vezane 24 krajcerjev.

(12.)

Opomba.

(3)

S to opombo dam na znanje, de Aleša Lyubisicha, ki je bil na železnici moj dozdejni vodja delavcov (Parthieführer), in ki zdaj v Klešah poleg Dola stanuje, nimam več v službi; torej naj se nihče ne zanaša, kdor mu na mojo rajtingo kaj posodi, naj bo v denarjih ali pa v drugim blagu, de bom jez prihodnjič za-nj plačeval in mu škodo povračeval, ako se mu v ti reči kaka krivica naključí.

V Ljubljani 17. dan prosenca 1849.

Guidon Pankratz,

naimen. dela železne ceste.